

2010 m. gruodžio 15 d., trečiadienis

Afrikos ir ES strateginės partnerystės ateitis po trečiojo Afrikos ir ES aukščiausio lygio susitikimo

P7_TA(2010)0482

2010 m. gruodžio 15 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl Afrikos ir ES strateginės partnerystės ateities po trečiojo Afrikos ir ES aukščiausio lygio susitikimo

(2012/C 169 E/06)

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į 2010 m. lapkričio 30 d. Tripolyje priimtą šalių ir vyriausybės vadovų deklaraciją,
 - atsižvelgdamas į 2010 m. lapkričio 27 d. prieš aukščiausio lygio susitikimą priimtą visos Afrikos parlamento ir Europos Parlamento deklaraciją,
 - atsižvelgdamas į Europos Sąjungos sutarties 177 ir 181 straipsnius,
 - atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 110 straipsnio 4 dalį,
- A. kadangi Afrikos ir Europos Sąjungos partnerystė grindžiama abipusiu interesu išnaudoti bendrą potencialą,
- B. kadangi Tripolio deklaracijoje išreikšta įvairių vadovų valia sutvirtinti dviejų žemynų strateginę partnerystę, kuri prieš trejus metus sudaryta siekiant kartu spręsti bendras problemas ir skatinti tvarų ekonomikos augimą, kuris teiktų naudą visiems Afrikos gyventojams;
- C. kadangi Europos Sąjunga teikia daugiau nei pusę vystymosi pagalbos ir lieka didžiausia Afrikos prekybos partnerė,
- D. kadangi Afrika įvairina savo partnerystę, ypač su didelėmis Azijos ir Lotynų Amerikos šalimis,
1. džiaugiasi, kad patvirtintas 2010–2013 m. strateginis veiksmų planas ir su juo susijusios partnerystės programos, ir tikisi, kad jis suteiks papildomą vertę Kotonu susitarimui ir Viduržemio jūros šalių sąjungai ir kad jis yra konkreti plataus užmojo užtikrinti žemynų ryšius išraiška;
 2. pabrėžia, kad pagrindiniai bendros Afrikos ir ES strategijos principai turėtų būti parengti taip, kad remtų tvarius besivystančių šalių poreikius siekiant kovoti su skurdu, užtikrinti tinkamas pajamas ir pragyvenimą ir laikytis pagrindinių žmogaus teisių, įskaitant socialines, ekonomines ir aplinkos apsaugos teises, principų;
 3. tikisi, kad bus pasimokyta iš sunkumų, kurių kilo įgyvendinant pirmąjį 2008–2010 m. veiksmų planą, ir viliasi, kad valstybių ir vyriausybės vadovų galutinėje deklaracijoje iš esmės išsakyti ketinimai bus įgyvendinami;
 4. susidomėjęs pažymi, kad ir privačiajam sektoriui, ir pilietinei visuomenei, ypač Afrikoje, galėtų būti leista daug daugiau, nei iki šiol, prisidėti prie strategijos;

2010 m. gruodžio 15 d., trečiadienis

1 partnerystės programa. Taika ir saugumas

5. pripažįsta, kad augimui ir vystymuisi taip pat svarbus regioninės integracijos aspektas, ir atkreipia ypatingą dėmesį į Tripolio deklaracijoje nustatytą įsipareigojimą užtikrinti visiškai veiksmingą Afrikos taikos ir saugumo sistemos veikimą glaudžiai bendradarbiaujant su regioninėmis organizacijomis;

6. palankiai vertina pažangą, pasiektą įgyvendinant Afrikos taikos ir saugumo struktūros programą, siekiant spręsti taikos ir saugumo Afrikos žemyne problemas; šiuo požiūriu pabrėžia tvaraus ir planuojamo finansavimo svarbą taikos palaikymo Afrikoje operacijoms, būtinybę gerinti vietos gyventojų atsparumo nesėkmėms pajėgumą ir vykdyti įsipareigojimą apsaugoti civilius asmenis ginkluotų konfliktų metu;

7. laikosi nuomonės, kad konfliktų prevencijos politika yra būtina ilgalaikės taikos sąlyga ir kad struktūrinės konfliktų priežastis reikėtų šalinti taikant tvarią vystymosi politiką, siekiant patenkinti būtiniausias Afrikos gyventojų poreikius ir kovoti su nedarbu, socialine ir ekonomine neteisybe;

8. mano, kad naujojo JAV įstatymo dėl konfliktų zonose išgautų naudingųjų iškasenų priėmimas yra didžiulis žingsnis į priekį kovojant su nelegalia naudingųjų iškasenų Afrikoje gavyba, kuri padeda finansuoti pilietinius karus ir konfliktus; mano, kad Komisija ir Taryba, atsižvelgdamos į gavybos pramonės skaidrumo iniciatyvą (EITI), turėtų pateikti panašų pasiūlymą siekiant užtikrinti į ES rinką importuojamų naudingųjų iškasenų atsekamumą;

2 partnerystės programa. Demokratinis valdymas ir žmogaus teisės

9. ragina ES ir Afrikos Sąjungą kartu spręsti svarbiausias bendras problemas, pavyzdžiui, reagavimo į politines krizes ir paramos ekonominiam valdymui klausimus, siekiant parengti bendras valdymo programas, pasitelkus naująjį dialogo valdymo ir žmogaus teisių klausimais platformą;

10. džiaugiasi Afrikos ir ES bendru įsipareigojimu laikytis pagrindinių principų, įskaitant pagarbą žmogaus teisėms, demokratiniams ir teisinės valstybės principams bei visų formų terorizmo pasmerkimą;

11. atkreipia dėmesį į tai, kad valstybių ir vyriausybių vadovų deklaracijoje nurodoma, kad jie yra „vieningi [...] dėl žmogaus teisių apsaugos abiejuose žemynuose“; pabrėžia šių teisių visuotinio principą, kurį visų pirma turi atitikti pagal Demokratinio valdymo ir žmogaus teisių partnerystės programą numatyti veiksmai;

12. labai apgailėstauja dėl to, kad, nepaisant pakartotinių mūsų įsipareigojimų užtikrinti demokratinį valdymą ir žmogaus teises, Robertas Mugabė buvo pakviestas į trečiąją Afrikos ir ES aukščiausiojo lygio susitikimą ir aktyviai jame dalyvavo; ragina visus veikėjus ateityje laikytis ryžtingesnės politinės pozicijos, siekiant aiškiai parodyti Afrikos šalims, kad mes tvirtai tikime teisinės valstybės ir demokratijos principais;

13. primygtinai reikalauja, kad visi veiksmai, kurių imamasi pagal įvairias partnerystės programas, būtų vykdomi be jokios diskriminacijos dėl lyties, rasės ar etninės kilmės, religijos ar tikėjimo, negalios, amžiaus, seksualinės orientacijos ir nediskriminuotų žmonių, sergančių ŽIV;

14. pritaria visos Afrikos Parlamento raginimui, kad visos Afrikos Sąjungos valstybės narės ratifikuotų Afrikos Sąjungos demokratijos, rinkimų ir valdymo chartiją;

15. pabrėžia Europos Vadovų Tarybos Pirmininko Hermano Van Rompuy raginimą Afrikos vadovams remti Tarptautinio baudžiamojo teismo veiklą ir „visapusiškai įsipareigoti laikytis kovos su nebaudžiamumu principo“;

16. ragina Europos Sąjungą ir Afrikos Sąjungą įsipareigoti dirbti kartu, siekiant užtikrinti geresnę Afrikos ir Europos bendradarbiavimą atitinkamuose tarptautiniuose organuose, įskaitant Jungtines Tautas;

2010 m. gruodžio 15 d., trečiadienis

3 partnerystės programa. Prekyba, regioninė integracija ir infrastruktūra

17. palankiai vertina ES ir Afrikos Sąjungos susitarimą pradėti politinį dialogą siekiant išspręsti bendras ekonominės partnerystės susitarimų problemas; pripažįsta, kad regioninė integracija, prekyba ir investicijos yra labai svarbios ekonominiam stabilumui ir tvariam augimui;

18. ragina Europos Sąjungą ir Afrikos Sąjungą bendradarbiauti tvaraus žaliavų naudojimo srityje, ypač daug dėmesio skiriant gebėjimų ugdymui, valdymui, infrastruktūros plėtrai, investicijoms, žinioms ir įgūdžiams geologijos srityje ir kasybos sutarčių skaidrumui; į tai atsižvelgdamas, ragina vykdyti aplinkosaugos požiūriu patikimą ir socialiniu požiūriu tvarią žaliavų politiką, kuri būtų naudinga ir vietos gyventojams;

19. ragina visas Afrikos Sąjungos valstybes nares prisidėti kuriant teisinę ir mokesstinę sistemą, kuri padėtų, viena vertus, skatinti ekonomikos augimą ir pritraukti tiesiogines užsienio investicijas, ir, kita vertus, naikinti korupciją ir mažinti biurokratiją bei netinkamą administravimą;

20. ragina Afrikos ir ES vadovus laikytis Tripolyje priimtų įsipareigojimų ir taikyti strategiją kaip priemonę prekybai Afrikos viduje skatinti, įskaitant didesnės paramos priemonių paketus, skirtus regioninėms ekonominėms bendrijoms remti ir infrastruktūrai visame Afrikos žemyne gerinti;

4 partnerystės programa. Tūkstantmečio vystymosi tikslai

21. pažymi, kad Europos Sąjungos valstybės atnaujino įsipareigojimą iki 2015 m. 0,7 % savo BVP skirti pagalbai, nes tai labai svarbu norint pasiekti TVT iki 2015 m.;

22. stengsis visų pirma užtikrinti, kad Tūkstantmečio vystymosi tikslų siekimas būtų kiekvienos partnerystės tikslų pagrindas;

23. primena, kad, norint pasiekti TVT, labai svarbu konkrečios priemonės tokiose srityse kaip motinų, naujagimių ir vaikų sveikata, lyčių lygybė, švietimas, žemėtvarkos politika ir tvarus vystymasis, prieiga prie vandens ir sanitarija bei parama neįgaliems asmenims; ragina toliau įgyvendinti programas švietimo ir sveikatos srityse;

24. pabrėžia, apsirūpinimo maistu visoje Afrikoje užtikrinimo svarbą ir būtinybę tvariai stiprinti Afrikos žemės ūkio ir žuvininkystės sektorius, ypač atsižvelgiant į smulkiuosius ūkininkus ir žvejus;

25. primena, kad svarbiausias vaidmuo Afrikos šalių nacionalinėje ekonomikoje tenka žemės ūkiui; todėl pabrėžia, kad labai svarbu suvienodinti sanitarijos ir fitosanitarijos standartus ir stiprinti Afrikos šalių žemės ūkio sektoriaus pajėgumą;

26. apgailestauja dėl to, kad aukščiausiojo lygio susitikime nebuvo svarstytas šiuo metu žemės ūkio naudmenas Afrikoje išgyjančių vyriausybių remiamų užsienio investuotojų klausimas, nes, neužtikrinus tinkamos šios padėties kontrolės, kyla grėsmė vietos apsirūpinimui maistu ir atsiranda rimtų ir plataus masto pasekmių;

27. mano, kad Afrikos ir ES vadovai turėtų parodyti tvirtą įsipareigojimą sukurti mechanizmą, siekiant kovoti su nelegaliu kapitalo nutekėjimu ir mokesčių slėpimu, skatinti visišką skaidrumą teikiant kiekvienos šalies atskirai ataskaitas, taip pat didinti tarptautinį spaudimą kiekvienai jurisdikcijai, pagal kurią gali būti įmanoma Afrikoje vengti mokėti mokesčius ar juos nuslėpti;

5 partnerystės programa. Energetika

28. mano, kad atsinaujinančių energijos šaltinių naudojimas itin svarbus Afrikos ekonominiam ir socialiniam vystymuisi, ir atkreipia dėmesį į EK pirmininko J. M. Barroso raginimą vykdyti Afrikoje energetinę ir ekologinę revoliuciją;

2010 m. gruodžio 15 d., trečiadienis

29. palankiai vertina Afrikos ir ES bendradarbiavimo atsinaujinančios energijos srityje programą ir 2010 m. rugsėjo mėn. Vienos aukšto lygio susitikime energetikos klausimais nustatytus politinius siekius, kuriuos reikia įgyvendinti iki 2020 m., įskaitant galimybių dar vienam šimtui milijonų Afrikos gyventojų naudotis moderniomis ir tvariomis energetikos paslaugomis sudarymą, tarptautinių elektros jungčių Afrikoje pajėgumo padvigubinimą, gamtinių dujų vartojimo Afrikoje padvigubinimą, atsinaujinančių energijos šaltinių naudojimo Afrikoje didinimą ir energijos vartojimo efektyvumo gerinimą visuose Afrikos sektoriuose;

6 partnerystės programa. Klimato kaita

30. ragina Europos Sąjungą ir Afrikos Sąjungą suvienyti pastangas siekiant sumažinti išmetamą anglies dioksido kiekį, kuris susidaro dėl miškų naikinimo ir nykimo;

31. primena Europos Sąjungos išpareigojimą 2010–2012 m. skirti 7,2 mlrd. eurų iniciatyvoms ir prioritetiniams projektams klimato kaitos srityje; didelė dalis šios sumos yra numatyta Afrikai;

32. pabrėžia, kad skurdžiausiai gyvenantys pasaulio gyventojai pirmieji ir sunkiausiai nukenčia nuo klimato kaitos, ir ragina visus veikėjus padėti besivystančioms šalims prisitaikyti prie klimato kaitos poveikio ir vystyti mažai anglies dioksido išskiriančią ekonomiką siekiant panaikinti skurdą;

33. pažymi, kad kovojant su skurdu labai svarbu siekti pažangos įgyvendinant pasaulinį klimato kaitos susitarimą, todėl, turėdamas tai mintyje, atkreipia dėmesį į didžiules gamtos išteklių, kaip antai saulės, vėjo, upių, potvynių ir atoslūgių, kurių Afrikos šalyse dažniausiai daug, atveriamas galimybes;

7 partnerystės programa. Migracija, judumas ir užimtumas

34. atkreipia dėmesį į tai, kad migracija turi teigiamą poveikį, ir pabrėžia, kad reikia parengti bendrą išbaigtą strategiją ir jos įgyvendinimo grafiką bei tikslingus projektus, siekiant mažinti neigiamą nelegalios migracijos poveikį;

35. primena visų partnerių išpareigojimą kurti daugiau ir geresnių darbo vietų skatinant tvarų ir integracinį augimą;

36. palankiai vertina esamų programų stiprinimą studentų ir dėstytojų judumo aspektu, taip pat tokias iniciatyvas, kaip visos Afrikos universitetas ir švietimo struktūrų ir programų derinimas;

37. mano, kad didelė Afrikos problema – protų nutekėjimas ir kad kvalifikuotiems specialistams, kurie paliko šalį, turėtų būti sudarytos rimtos paskatos sugrįžti ir pritaikyti įgytas žinias savo kilmės šalyje;

8 partnerystės programa. Mokslas, informacinė visuomenė ir integracinis augimas

38. džiaugiasi, kad prasidėjo vyresniųjų pareigūnų ir ministrų lygmens aukšto lygio dialogas mokslo ir technologijų politikos klausimais, siekiant sustiprinti bendradarbiavimo mokslo ir technologijų srityje sistemą, kad būtų paspartintas integracinis ekonominis augimas ir socialinis vystymasis Afrikoje;

Bendrosios pastabos

39. pažymi, kad nebuvo atstovaujama Sudanui, kurio valdžios institucijos nemano esančios įpareigtos laikytis Tripolyje priimtose valstybių ir vyriausybės vadovų deklaracijos, ir pageidauja, kad, kaip nustatyta minėtoje deklaracijoje, būtų įgyvendinamos visos 2005 m. taikos susitarimo dalys, įskaitant 2011 m. sausio mėn. planuojamą referendumą, kuris turėtų suteikti galimybę pietų Sudano gyventojams patiems nuspręsti dėl savo ateities;

40. apgailestauja, kad kai kurie didžiųjų ES valstybių narių ir vyriausybės vadovai negalėjo dalyvauti ES ir Afrikos aukščiausio lygio susitikime;

2010 m. gruodžio 15 d., trečiadienis

41. apgailestauja, kad prie Afrikos ir Europos Sąjungos bendros strategijos nėra numatytas ir finansavimo planas, ir dar kartą ragina įtraukti EPF į ES biudžetą, kad būtų užtikrinta įvairių ES finansinių priemonių, taikomų kiekvienai partnerystei sudaryti, įgyvendinimo parlamentinė priežiūra;
42. tikisi, kad ministerijų padaliniai aktyviau dalyvaus įgyvendinant strategiją;
43. ragina sudaryti galimybes visos Afrikos parlamentui ir Europos Parlamentui vykdyti savo įgaliojimus prižiūrint strateginio veiksmų plano įgyvendinimą;
44. ragina visų Afrikos ir Europos Sąjungos šalių nacionalinius parlamentus nagrinėti ir aptarti strateginį planą;

*

* *

45. paveda Pirmininkui perduoti šią rezoliuciją ES ir Afrikos Sąjungos Taryboms ir Komisijoms, vyriausiajai įgaliojotinei užsienio reikalams ir saugumo politikai, valstybių narių vyriausybėms ir parlamentams, AKR ir ES jungtinei parlamentinei asamblėjai ir visos Afrikos parlamentui.

Pagrindinių žmogaus teisių padėtis Europos Sąjungoje (2009 m.). Veiksmingas įgyvendinimas įsigaliojus Lisabonos sutarčiai

P7_TA(2010)0483

2010 m. gruodžio 15 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl pagrindinių teisių padėties Europos Sąjungoje (2009 m.). Veiksmingas įgyvendinimas įsigaliojus Lisabonos sutarčiai (2009/2161(INI))

(2012/C 169 E/07)

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į Europos Sąjungos sutarties preambulę, ypač į jos antrą ir ketvirtą–septintą įtraukas,
- atsižvelgdamas į Europos Sąjungos sutarties 2 straipsnį, 3 straipsnio 3 dalies antrą įtrauką, 6 ir 7 straipsnius,
- atsižvelgdamas į 2000 m. gruodžio 7 d. Europos Sąjungos Pagrindinių teisių chartiją, paskelbtą 2007 m. gruodžio 12 d. Strasbūre,
- atsižvelgdamas į Europos žmogaus teisių ir pagrindinių laisvių apsaugos konvencijos (EŽTK) nuostatas,
- atsižvelgdamas į Komisijos komunikatą dėl veiksmingo Pagrindinių teisių chartijos įgyvendinimo Europos Sąjungoje strategijos (COM(2010)0573),
- atsižvelgdamas į visas susijusias Europos Tarybos ir Jungtinių Tautų, taip pat specializuotų priežiūros įstaigų konvencijas ir rekomendacijas pagrindinių teisių srityje,
- atsižvelgdamas į Europos Sąjungos Teisingumo Teismo (ETT) ir Europos žmogaus teisių teismo sprendimus ir praktiką,